

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ
Dosar nr. 1656/105/2014/a1

DECIZIA NR. 1281

Şedinţa publică din data de 24 septembrie 2015

Președinte – Mirela Grigore

Judecător - Cristina Pigui

Grefier - Alice Manuela Burciu

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror Cristina Ionescu-Pipoi din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploieşti

Pe rol fiind judecarea apelului declarat de reclamanții **Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen**, cu domiciliul la Cabinetul de avocatură Luca Narcis Mădălin cu sediul în Ploieşti, str. Romană nr. 121, jud. Prahova, şi în Ploieşti, str. Brâncoveanu Vodă nr. 38, jud. Prahova, împotriva sentinței nr. 207 din 23 ianuarie 2015 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu părâul Consiliul Județean Prahova Comisia pentru Protecția Copilului cu sediul în Ploieşti, Sos. Vestului nr. 14-16, jud. Prahova.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns apelanții reclamanți Bogdan Toni Mihail reprezentat, Bogdan Mihaela Carmen personal și asistată, de avocat Luca Narcis Mădălin din Baroul Prahova în baza împunerării avocațiale aflată la fila 27 dosar, lipsind Consiliul Județean Prahova – Comisia pentru Protecția Copilului Ploiești.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedință, care învederează instanței că apelul este la primul termen de judecată, este motivat, iar prin Serviciul registratură s-a depus întâmpinare, înregistrată sub nr. 15377/24.06.2015, din partea intimatului-părât și răspuns la întâmpinare, înregistrat sub nr. 15975/7.07.2015, din partea apelanților-reclamanți.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 192/2006 informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictului dintre ele.

Avocat Luca Narcis Mădălin pentru apelanții-reclamanți având cuvântul, solicită încuviințarea probei cu înscrișuri și expertiza medicală de specialitate având ca obiectiv evaluarea medicală a celor doi copii și în funcție de starea de sănătate, în ce grad de handicap se încadrează aceștia.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, arată că nu se opune probelor solicitate de apărătorul apelanților.

Curtea, respinge ca neconcludentă proba cu expertiză și încuviințează proba cu înscrișuri, care se află deja la dosar, consideră cauza în stare de judecată și acordă cuvântul apărătorului apelanților-reclamanți în susținerea motivelor de apel.

Avocat Luca Narcis Mădălin având cuvântul pentru apelanții-reclamanți Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen, solicită admiterea apelului,

minorii să fie neadaptate la mediul social și să nu poată urca în cadrul societăției, în sensul că
Arată apărătorul apelanților-reclamanții, că minorii suferă o afecțiune congenitală prin lipsa totală a organelui auditiv intern, în anul 2007 au
suferit o intervenție chirurgicală fiindu-le implantat căte un aparat auditiv, care în
timp, se presupune că le-ar permite să distingă sunetele, cu o singură ureche.
Susțin apelanții că minorii nu sunt recuperăți, fac vizite periodice la
tratament, nu se pot descurca singuri și au nevoie de însotitor.
Solicitată admiterea apelului astfel cum a fost formulat. Cu chestuielii de

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, pune concluzii de admitere a apelului, schimbarea în tot a sentinței și pe fond admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

C U R T E A

Deliberând asupra apelului civil de față, constată următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr.1656/105/2014, reclamanții Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen au chemat în judecată pe pârâtul Consiliul Județean Prahova - Comisia Pentru Protecția Copilului, formulând contestație împotriva Hotărârilor nr. 5169/28.01.2014 și 5170/28.01.2014 emise de Comisia pentru Protecția Copilului Prahova, prin care copiii reclamanților, Bogdan Andrei și Bogdan Cristian, diagnosticați cu hipoacuzie neurosenzorială bilaterală forma profundă, au fost încadrați cu grad de handicap mediu, deși afecțiunea de care suferă impune o serie de necesitați de ordin financiar și medical pretabile gradului de handicap grav.

Reclamanții au solicitat admiterea contestației urmând a se dispune anularea Hotărârilor 5169/28.01.2014 și 5170/28.01.2014 și încadrarea ambilor minori în gradul de handicap grav.

În **motivarea** acțiunii, reclamanții au arătat că, cei doi gemeni ai acestora, născuți la data de 24.07.2003, cu hipoacuzie neurosenzorială bilaterală profundă și, cu ajutorul unui program de finanțare acordat de stat, în iulie 2007 aceștia au fost operați, fiindu-le implantate, fiecărui, căte un aparat auditiv cu care, în timp, vor începe să distingă sunetele.

Reclamanții au mai arătat că, după realizarea celor două implanturi cu aceste aparate auditive, copiii au nevoie de reglaje periodice, care să permită o treptată mărire a intensității sunetelor pe care copiii vor putea să le percepă, iar întreținerea acestui aparat este destul de costisitoare, numai bateriile ajungând la aproximativ 100 lei/luna pentru fiecare aparat.

Au precizat reclamanții că fiii acestora au nevoie de o supraveghere medicală constantă, motiv pentru care trebuie să însorți cel puțin o dată pe lună la Sibiu unde beneficiază de serviciu audiologic de specialitate (obligatoriu o dată pe lună, fiecărui copil i se executa căte o audiogramă - aceasta fiind executată la Centrul Școlar de Educație Incluzivă Sibiu). Tot o dată pe lună, trebuie să însorți la București unde sunt sub observația unui medic specialist. Aceste deplasări (Sibiu și București) ajung la 400-500 lei pentru fiecare drum.

schimbarea în tot a sentinței apelate și pe fond admiterea contestației, în sensul ca minorii să fie încadrați în grad „grav” de handicap.

Arată apărătorul apelanților-reclamanții că cei doi copii s-au născut cu o afecțiune congenitală prin lipsa totală a organului auditiv intern, în anul 2007 au suferit o intervenție chirurgicală fiindu-le implantat câte un aparat auditiv, care în timp, se presupune că le-ar permite să distingă sunetele, cu o singură ureche.

Susțin apelanții că minorii nu sunt recuperati, fac vizite periodice la tratament, nu se pot descurca singuri și au nevoie de însotitor.

Solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat. Cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul, pune concluzii de admitere a apelului, schimbarea în tot a sentinței și pe fond admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

C U R T E A

Deliberând asupra apelului civil de față, constată următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr.1656/105/2014, reclamanții Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen au chemat în judecată pe părătul Consiliul Județean Prahova - Comisia Pentru Protecția Copilului, formulând contestație împotriva Hotărârilor nr. 5169/28.01.2014 și 5170/28.01.2014 emise de Comisia pentru Protecția Copilului Prahova, prin care copiii reclamanților, Bogdan Andrei și Bogdan Cristian, diagnosticați cu hipoacuzie neurosenzorială bilaterală forma profundă, au fost încadrați cu grad de handicap mediu, deși afecțiunea de care suferă impune o serie de necesitați de ordin financiar și medical pretabile gradului de handicap grav.

Reclamanții au solicitat admiterea contestației urmând a se dispune anularea Hotărârilor 5169/28.01.2014 și 5170/28.01.2014 și încadrarea ambilor minori în gradul de handicap grav.

În **motivarea** acțiunii, reclamanții au arătat că, cei doi gemeni ai acestora, născuți la data de 24.07.2003, cu hipoacuzie neurosenzorială bilaterală profundă și, cu ajutorul unui program de finanțare acordat de stat, în iulie 2007 aceștia au fost operați, fiindu-le implantate, fiecăruia, câte un aparat auditiv cu care, în timp, vor începe să distingă sunetele.

Reclamanții au mai arătat că, după realizarea celor două implanturi cu aceste aparate auditive, copiii au nevoie de reglaje periodice, care să permită o treptată mărire a intensității sunetelor pe care copiii vor putea să le percepă, iar întreținerea acestui aparat este destul de costisitoare, numai bateriile ajungând la aproximativ 100 lei/luna pentru fiecare aparat.

Au precizat reclamanții că fiii acestora au nevoie de o supraveghere medicală constantă, motiv pentru care trebuie să însorîți cel puțin o dată pe lună la Sibiu unde beneficiază de serviciu audiologic de specialitate (obligatoriu o dată pe lună, fiecărui copil i se executa câte o audiogramă - aceasta fiind executată la Centrul Școlar de Educație Incluzivă Sibiu). Tot o dată pe lună, trebuie să însorîți la București unde sunt sub observația unui medic specialist. Aceste deplasări (Sibiu și București) ajung la 400-500 lei pentru fiecare drum.

În condițiile în care copiii ar fi încadrați cu grad de handicap grav, ar beneficia de dreptul de a avea un însotitor, căruia să-i fie decontate aceste cheltuieli.

Întrucât ambii copii s-au născut surzi, pentru a putea vorbi, aceștia urmează un program strict de exerciții la un logoped, cu ședințe de două pe săptămâna pentru fiecare copil, la un cabinet medical unde achită câte 20 lei pe ședință pentru fiecare copil, ședințe care însumează săptămânal pentru ambii copii aproximativ 100 lei.

Au arătat reclamanții că, pentru a putea prograda mai mult, s-ar impune ca aceste ședințe, în care specialistul logoped face cu ei ședințe complexe, să fie mai dese, însă posibilitățile acestora nu le permit mai mult.

Au învaderat reclamanții faptul că, numai tatăl copiilor lucrează (lucrător comercial la o stație peco), deoarece mama a fost nevoită să-și lase serviciul pentru a-i putea însotii în permanență pe cei doi copii, iar pe lângă cheltuielile mai sus enumerate, acești copii trebuie să hrăniți, îmbrăcați, și au nevoie de o locuință a cărei întreținere nu este tocmai ieftină. Ca și cum aceste cheltuieli nu ar fi de ajuns, se mai adaugă întreținerea celor două aparate auditive (partea exterioară a aparatului) care trebuie suportată în întregime de către părinți, conform listei de prețuri pe care o anexează.

Totodată, au arătat că afecțiunea de către suferă copiii Andrei și Cristian, impune pe lângă aceste îngrijiri speciale și o supraveghere permanentă din partea acestora. În stadiul actual de recuperare aceștia nu pot să facă decât foarte puține lucruri singuri. La medic, sau în orice alte deplasări care depășesc perimetru casei, singurul spațiu în care se simt în siguranță, trebuie mereu însotiti deoarece nu se pot comporta și exprima normal. Deficiențele auditive și tulburările de limbaj derivate din faptul că s-au născut surzi, nu le permite să reacționeze la diverse pericole. Se simt nesiguri, dezorientați și extrem de stresati într-un mediu nefamiliar. Ori pentru a evita toate acestea unul dintre părinți trebuie să îi însotească mereu oriunde merg. Spre exemplu, presupunând că vreunul din ei ar fi singur pe stradă și s-ar întâmpla să se descarce bateriile (trebuie să schimbe la 2-3 zile) acesta ar rămâne total dezorientat riscând să fie accidentat de mașini.

În opinia reclamanților, prin acordarea unui grad de handicap care să corespunda nevoilor lor reale, ar putea beneficia de o alocație mai mare, precum și de o serie de avantaje cum ar fi dreptul la un însotitor remunerat, mai ales că, în speță sunt doi copii cu acest handicap. Toate acestea i-ar ajuta să le ofere fiilor o șansă reală la o viață normală.

Mai mult decât atât, consideră că situația acestora, dar și legislația aplicabilă în materie, trebuie interpretate prin prisma interesului suprem al copilului și al scopului urmărit prin implementarea acestor programe de protecție. Ce folos ar mai avea faptul că statul a reușit să le ofere șansa de a auzi prin finanțarea aparatelor auditive implementate, dacă ulterior programul de recuperare nu ar fi complet, scopul fiind acela de a reda acestor copii o șansă reală la o viață normală, iar ajutoarele ce le pot fi acordate trebuie să fie în concordanță cu nevoile lor reale.

De altfel, chiar art. 2 alin. 3 din Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului stabilește cu putere de principiu că „principiul interesului superior al copilului va prevale în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele solutionate de instanțele judecătoresti”.

Respectarea și garantarea drepturilor copilului se realizează prin acordarea unei îngrijiri individuale și personalizate. Aplicarea acestui principiu cuprins în disp. art. 6 lit. f din Legea 272/2004 presupune o analiză concretă de la caz la caz și găsirea unei soluții care să asigure o rezolvare reală a nevoilor copilului.

Au considerat reclamanții că fiile acestora au dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să le permită o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală și socială normală, însă, pentru a putea realiza acest lucru sunt necesare cheltuieli suplimentare, pentru că, situația este una specială.

Art. 46 din Legea 272/2004 a enumerat drepturile de care trebuie să beneficieze un copil cu dizabilități încadrarea lor cu grad de handicap grav, i-ar ajuta să le oferim condiții mai bune.

De altfel, în țară, instituțiile care manageriază aceste cazuri, au înțeles deja acest lucru și pentru același diagnostic ca cel al fiilor reclamanților, au acordat copiilor grad de handicap grav pe considerentul că aceștia necesită îngrijiri speciale și supraveghere permanentă din partea unei alte persoane.

Ordinul Ministrului Sănătății nr. 725/2002 privind criteriile pe baza cărora se stabilește gradul de handicap pentru copii și se aplică măsurile de protecție specială a acestora prevede de altfel, că, pentru a se realiza asimilarea pe grade de handicap se va ține seama că nu boala în sine determină severitatea handicapului, ci gradul tulburărilor funcționale determinate de acestea, în raport cu stadiul de evoluție, de complicații în activitatea și participarea socială, de factori personali, etc. Deci, pentru aceeași boală - ca premisă a identificării și încadrării - încadrarea în grade de handicap poate merge de la gradul ușor, la gradul grav.

Același act normativ prevede că gradul grav de handicap, se poate acorda copiilor care au în raport cu vârstă, capacitatea de autoservire încă neformată sau pierdută, respectiv au un grad de dependență ridicat fizic și psihic. În aceasta situație, autonomia persoanei este foarte scăzută din cauza limitării severe în activitate, ceea ce conduce la restricții multiple, în participarea socială a copilului. Drept urmare, copiii necesită îngrijire specială și supraveghere permanentă din partea altiei persoane.

În Anexa 2 a Ordinului citat la pct. C „Deficiențe funcționale grave” sunt menționate deficiențe de limbaj cu/fără tulburări expresive, care fac imposibilă stabilirea relațiilor cu mediul înconjurător, și că minorii care prezintă asemenea deficiențe au nevoie, de regulă, de îngrijire și/sau supraveghere permanentă din partea altiei persoane, ca atare se recomandă încadrarea în gradul grav de handicap.

Arată că, legislația aplicabilă în cazul de față reglementează ca și criteriu determinant al stabilirii gradului de handicap nu boala în sine, ci consecințele acesteia și nevoile reale impuse de procesul de vindecare/recuperare ale copilului.

Nu în ultimul rând, au solicitat a se constata că în perioada 2007-2010 ambi copii au fost încadrați cu grad de handicap grav, acest lucru materializându-se în urma demersurilor reclamanților la Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului din București, aceștia impunând Comisiei pentru Protecția Copilului Prahova să acorde celor doi copii gradul de handicap grav.

Însă, membrii Comisiei pentru Protecția Copilului Prahova, din rea voineță, au retrogradat gradul de handicap al copiilor, în prima fază accentuat pentru ca ulterior în grad Mediu, deși situația acestor copii nu a suportat schimbări majore

Pentru considerentele menționate în precedent, reclamanții au solicitat admiterea contestaiei, anularea Hotărârilor nr.5169/28.01.2014 și 5170/28.01.2014 și, pe cale de consecință să se dispună încadrarea filor acestora, cu grad de handicap grav.

În subsidiar, reclamanții solicită acordarea gradului de handicap Accentuat.

În dovedirea acțiunii, reclamanții au solicitat încuviințarea probei cu înscrисuri.

In drept, au fost invocate Legea 272/2004, Ordinul 725/2002.

La data de 18.07.2014 pârâtul Consiliul Județean Prahova- Comisia pentru protecția Copilului Prahova a formulat, în baza disp.art.205 C.pr.civilă, întâmpinare, prin care au arătat că, încadrarea copiilor Bogdan Andrei și Bogdan Cristian în gradul de handicap MEDIU s-a făcut, conform legislației în vigoare și având la bază Ordinul nr. 725/12.769/01.10.2002, capitolul IL b) Afectări ale structurii și funcțiilor auzului, afecțiuni ORL, prin care se precizează:

1. „hipoacuzia congenitală sau dobândită precoce cu demutizare slabă sau nulă (poate fi asimilată gradului mediu de handicap);

2. tulburări de auz bilateral cu pierderea peste 70 db, calculată pe audiogramă, ce se protezează greu, sau asociate cu tulburări psihice și de limbaj (se poate acorda gradul mediu de handicap)".

Același act legislativ menționat anterior precizează faptul că „diagnosticul medical în sine nu este (...) suficient pentru a fundamenta încadrarea într-o categorie de handicap, el trebuie corelat cu ; evaluarea, psihosocială. La evaluarea eventualului handicap sau dizabilității, alături de stabilirea gradului de disfuncționalitate a organismului, se vor lua în considerare și factorii de mediu, inclusiv cei familiali, calitatea educației, măsurile luate de familie, posibila neglijare, precum și factorii personali". Urmare acestei corelări, Comisia pentru Protecția Copilului Prahova a dispus încadrarea copiilor în gradul MEDIU de handicap.

La data evaluării, în vederea încadrării într-un grad de handicap în ședința CP.C.Ph. din data de 28.01.2014, echipa multidisciplinară de la nivelul SECCD cunoștea faptul că cei doi copii frecventau cu succes cursurile școlare din cadrul Școlii Gimnaziale "Andrei Mureșanu" Ploiești. De asemenea, cei doi gemeni parcurg un program de recuperare logopedică urmare căruia percep mai bine și corect, vorbirea și și-au dezvoltat limbajul verbal, fapt consemnat de altfel și în Caracterizarea psihopedagogică întocmită la data de 16.01.2014 de către d-na Prof. înv. primar, Stoica Monica: "disfuncția auditivă (...) nu a avut efecte majore asupra psihicului" copiilor, iar aceștia-înregistrează. "dezvoltarea limbajului*" ("pronunță corect fonemele separat și vorbirea curentă e inteligibilă").

Astfel, copiii „rezintă o ușoară întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv dar se constată un progres excepțional față de evaluarea preimplant";

1." Performanțele cognitive, afective și motorii ale celor doi minori sunt în limite normale;

2. „Detectează și discriminează eu ușurință stimulii" auditivi";
3. „Identifică semnificația stimulilor auditivi";
4. „Recunoaște cu ușurință mesajul verbal fără labiolectură";
5. În cazul ambilor copii „comunicarea este totală";

6. Toate performanțele auditive și verbale „converg spre încadrarea și integrarea (...) în sistemul de învățământ școlar normal din septembrie 2011”.

Prin urmare, dată fiind evoluția extraordinară a genenilor Bogdan, cu câștiguri enorme pe toate palierile dezvoltării; acestora și menținute de-a lungul anilor, ar fi ilegală încadrarea lor în alt grad de handicap decât cel mediu, conform tuturor prevederilor din domeniu.

Susținerile părinților conform cărora fiul acestora s-ar afla în situația descrisă în Ordinul nr.725/12709/2002 privind criteriile pe baza cărora se stabilește gradul de handicap pentru copii și se aplică măsurile de protecție specială acestora, capitolul „Afectări (deficiențe) ale sistemului nervos și funcțiilor mentale globale”, litera c) „Deficiențe funcționale grave”, punctul 16: „deficiențe de limbaj cu/fără tulburări expresive, care fac imposibilă stabilirea relațiilor cu mediul înconjurător, în context neurologic, obiectivitate clinic și paraclinic” și ar recomanda încadrarea în gradul grav de handicap, sunt combătute de evaluările și constatărilor avizate ale specialiștilor care au în evidență copiii încă din anul 2007 de când aceștia sunt implicați în procesul recuperator postimplant.

A susținut părâta că, urmare evaluării complexe a situației medico-psihosociale a copiilor în cauză, conform Ordinului nr. 18/3989/416/142/2003, Ordinului nr. 725/12.709/2002, respectiv Ordinului nr. 762/2012 s-a stabilit gradul de limitare a activității și restricțiilor de participare la 5,82% pentru Andrei, respectiv 5,09% pentru Cristian (după ce au fost verificate toți itemii listați la activități și participare, în funcție de vîrstă copilului). Menționează faptul că gradul de limitare astfel calculat și exprimat în procente descrie restricții/limitări în activitate și participare de nivel UȘOR, ceea ce corespunde „unei incluziuni sociale acceptabile”.

Conform actelor normative deja menționate „gradul mediu de handicap se poate acorda copiilor care au capacitate de prestări fizică (motorie, metabolică) sau intelectuală, redusă, corespunzând unei deficiențe funcționale scăzute, ceea ce duce la limitări în activitate, în raport cu așteptările corespunzătoare vîrstei. În această situație ele se reflectă în restricții relativ semnificative ale participării sociale a copilului.

Prin comparație, „gradul grav de handicap se poate acorda copiilor care au, în raport cu vîrstă, capacitatea de autoservire încă neformată sau pierdută, respectiv au un grad: de dependență ridicat fizic și psihic, în această situație autonomia persoanei este foarte scăzută din cauza limitării severe în activitate, ceea ce conduce la restricții multiple în participarea socială a copilului. Drept urmare, copilul necesită îngrijiri speciale și supraveghere permanentă din partea altor persoane”.

Prin urmare, pentru situațiile în care apare gradul mediu al afectării funcționale alături de gradul ușor al limitării și restricțiilor, Comisia pentru Protecția Copilului Prahova nu poate acorda, în mod legal, GRAV de handicap, în final, majoritatea acestor argumente au fost expuse, în anul 2011, Tribunalului Prahova, în deliberarea cauzei dosarului nr. 2798, respectiv nr.2799/105/2011, având același obiect al contestației numiților Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen.

În legătură cu cele de mai sus, Tribunalul Prahova a respins, prin Sentințele civile nr. 1469 și nr. 1470/24.06.2011, contestația formulată de părinții Bogdan, ca fiind neîntemeiată, iar la data de 17.08.2011, respectiv 08.09.2011 Curtea de Apel Prahova a respins recursul său.

A apreciat că, în lipsa modificării și/sau abrogării legislației specifice în ceea ce privește criteriile pe baza cărora se stabilește gradul de handicap, nu se justifică demersul de contestare efectuat de către părinții copiilor Bogdan.

Cu alte cuvinte, criteriile au rămas aceleași, la fel, metodologia de evaluare și încadrare, iar evoluția în timp a gemenilor este una de excepție (susținută nu de părătă, ci de către specialiștii recuperatori care lucrează cu minorii).

Pentru aceste considerente, consideră că este nejustificată acțiunea întreprinsă de părinții minorilor Bogdan.

În cauză au fost administrate probatorii cu acte, respectiv, au fost depuse Hotărârea nr. 5170 din 28.01.2014 a Comisiei pentru Protecția Copilului, certificat de încadrare a copilului în grad de handicap, certificat medical nr. 565 din 20 decembrie 2013, Hotărârea nr. 5169 din 28.01.2014, certificat de încadrare în grad de handicap, certificat medical nr. 565 din 20 decembrie 2013, certificatele de naștere ale celor doi minori, adeverință de salariu, Hotărârea nr. 5085 din 23.01.2007 a Comisiei pentru Protecția Copilului, Hotărârea nr. 5064 din 22.01.2008, Hotărârea nr. 5080 din 20.01.2009, Hotărârea nr. 5093 din 19.01.2010, Hotărârea nr. 5084 din 23.01.2007, certificat de încadrare a copilului într-un gard de handicap, Hotărârea nr. 5065 din 22.01.2008, certificat de încadrare a copilului într-un grad de handicap, certificat medical nr. 832 din 16 noiembrie 2007, Hotărârea nr. 5079 din 20.01.2009, nr. 5092 din 19.01.2010, certificat medical, Hotărârea nr. 285 din 22.08.2013, nr. 287 din 22.08.2013, adresa nr. 2283/SECCD/17.02. 2014 către reclamantul Bogdan Toni Mihail, ancheta socială, listă piese MED-EL, referat privind evaluarea medico-psihosocială a celor doi copii.

Reclamanții au formulat răspuns la întâmpinare prin care au arătat că, ceea ce omite părăta să îi lămurească este tocmai legalitatea emiterii Hotărârilor pentru perioada 2007-2010 prin care cei doi copii au fost încadrați în gradul de handicap grav.

La emiterea Hotărârilor în perioada indicată cei doi copii au fost încadrați în gradul de handicap raportat tot față de evaluarea preimplant, iar situația lor medicală între anul 2010 și 2014 este neschimbată, acești copii având nevoie de supraveghere medicală de specialitate constantă, au nevoie de program strict de exerciții la logoped, iar ca și atunci, și în prezent aceștia au nevoie de supraveghere permanentă din partea unei persoane.

Reclamanții au susținut că cei doi copii au implantate aparatele auditive numai la o ureche, cu cealaltă ureche nu pot auzi nici un sunet, rezultând astfel o capacitate de orientare foarte scăzută. Mai mult orientarea acestora devine zero, în momentul când acumulatorii aparatelor auditive scad sub un anumit amperaj, pericolul cel mare constând în faptul că ei nu-și pot da seama că aparatul lor auditiv nu mai funcționează și li se pot provoca accidente.

La termenul de judecată din data de 19.09.2014, instanța a dispus efectuarea unei expertize medicale care să stabilească, în funcție de actele medicale aflate la dosar, precum și în urma examinării minorilor, dacă pe parcursul evoluției bolii minorilor, având în vedere diagnosticul acestora, starea de boală s-a ameliorat sau nu, dacă a suferit o stagnare, o agravare sau o ameliorare de la momentul stabilirii diagnosticului, dar și raportat la momentul emiterii hotărârilor contestate în cauză.

INML Mina Minovici a arătat prin adresa nr. A8/8640/13.10.2014, că

modificările aduse de Legea nr. 459/2001, OG nr. 57/2001, Legea nr. 271/2004, prima expertiză medico legală indiferent de natura acesteia este de competență Serviciului Teritorial de Medicină Legală Prahova.

Instanța, la termenul de judecată din data de 17 octombrie 2014, a dispus față de adresa INMML Mina Minovici, a dispus efectuarea expertizei de Serviciul de medicină Legală Prahova, sens în care a înaintat o adresă acestei instituții.

Prin adresa nr. 782/27.10.2014, Serviciul Județean de Medicină Legală Prahova, comunică că reclamantul nu s-a prezenta la sediul laboratorului în vederea examinării medico legale. Arată că Serviciul de Medicină Legală Ploiești nu poate efectua expertize medico legale privind încadrarea în grad de handicap și nici nu poarte stabili agravarea sau ameliorarea unei boli cu cauză netraumatică.

Prin sentința civilă nr. 207 din 23.01.2015, Tribunalul Prahova a respins contestația formulată de reclamanții BOGDAN TONI MIHAIL și BOGDAN MIHAELA CARMEN, în calitate de reprezentanți legali ai minorilor Bogdan Andrei și Bogdan Cristian, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că cei doi copii ai reclamanților s-au născut la data de 24.07.2003, cu hipoacuzie nerosenzorială bilaterală profundă, cei doi reclamanți, ulterior reușind să îi opereze pe copii și să le implanteze câte un aparat auditiv.

Prin Hotărârile nr. 5169/28.01.2014 și nr. 5170/28.01.2014 emise de Consiliul Județean Prahova, Comisia pentru Protecția Copilului s-a dispus încadrarea celor doi copii într-o categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială, conform certificatului nr. 169/28.01.2014, cuprins în Anexa 1, pentru copilul Bogdan Cristian, respectiv grad de handicap mediu, și certificatului nr. 168 din 28.01.2014, pentru copilul Bogdan Andrei.

Potrivit Ordinului nr. 725/01.10.2002, privind criteriile pe baza cărora se stabilește gradul de handicap pentru copil și se aplică măsurile de protecție specială acestora, diagnosticul medical în sine nu este ca atare suficient pentru a fundamenta încadrarea într-o categorie de handicap, el trebuie corelat cu evaluarea psihosocială. La evaluarea eventualului handicap sau dizabilități, alături de stabilirea gradului de disfuncționalitate a organismului, se vor lua în considerare și factorii de mediu, inclusiv cei familiali, calitatea educației, măsurile luate de familie, posibila neglijare, precum și factorii personali. În absența familiei se evaluatează particularitățile mediului substitutiv. Ponderea acestor factori în constituirea handicapului va fi evaluată prin criterii de facilitare și/sau bariere, identificate prin raportul de anchetă psihosocială.

Atât în procesul evaluării medico-psihosociale, cat și în luarea deciziilor privitoare la copil trebuie să se respecte principiile parteneriatului cu familia și cu copilul, în raport cu vârsta și gradul său de dezvoltare.

Evaluarea și încadrarea într-un grad de handicap nu este un scop în sine, ele trebuie să ducă la creșterea calității vieții copilului, prin îmbunătățirea îngrijirii și intervenții personalizate cu scop recuperator și de facilitare a integrării sociale.

Ele se vor concretiza în planul de servicii personalizat, elaborat pe baza raportului de evaluare complexă, validat pe baze contractuale ferme, ceea ce va asigura o conduită activă, pozitivă a comunității față de persoana cu handicap sau dizabilitate. Planul de servicii personalizat va fi pus în practică de familie și de instituțiile competente, furnizoare de servicii, cu implicarea activă a copilului.

Serviciile sunt asigurate sau facilitate de autoritățile locale, iar planul personalizat va fi monitorizat de instituția abilitată.

Încadrarea în grade de handicap se face în raport cu intensitatea deficitului funcțional individual și prin corelare cu funcționarea psihosocială corespunzătoare vârstei.

Pentru a se realiza asimilarea pe grade de handicap în cazul diverselor entități se va ține seama că nu boala în sine determină severitatea handicapului, ci gradul tulburărilor funcționale determinate de acestea, în raport cu stadiul de evoluție, de complicații în activitatea și participarea socială, de factori personali etc. Deci, pentru aceeași boală - ca premisă a identificării și încadrării - încadrarea în grade de handicap poate merge de la gradul ușor la gradul grav.

Măsurile de protecție specială și serviciile de intervenție și sprijin sunt, în cadrul legal existent, foarte variate; pentru viitor, în funcție de nevoile individuale și disponibilitățile comunității, ele vor fi dezvoltate în mod corespunzător.

Gradul grav de handicap se poate acorda copiilor care au, în raport cu vârsta, capacitatea de autoservire încă neformată sau pierdută, respectiv au un grad de dependență ridicat fizic și psihic. În aceasta situație autonomia persoanei este foarte scăzută din cauza limitării severe în activitate, ceea ce conduce la restricții multiple în participarea socială a copilului. Drept urmare, copilul necesită îngrijire specială și supraveghere permanentă din partea altiei persoane.

Gradul accentuat de handicap se poate acorda copiilor la care incapacitatea de a desfășura activitatea potrivit rolului social corespunzător dezvoltării și vârstei se datorează unor limitări funcționale importante motorii, senzoriale, neuropsihice sau metabolice rezultate din afecțiuni severe, în stadii înaintate, cu complicații ale unor aparate și sisteme. În aceasta situație participarea socială a copilului este substanțial restricționată.

Gradul mediu de handicap se poate acorda copiilor care au capacitate de prestație fizică (motorie, metabolica) sau intelectuală redusă, corespunzând unei deficiențe funcționale scăzute, ceea ce duce la limitări în activitate, în raport cu așteptările corespunzătoare vârstei. În aceasta situație ele se reflectă în restricții relativ semnificative ale participării sociale a copilului.

Gradul ușor de handicap se poate acorda pentru cazurile în care impactul afectării asupra organismului este minim, cu limitare nesemnificativă a activității, și nu necesita măsuri de protecție specială, participarea socială fiind în limite rezonabile. Aceste cazuri vor fi raportate și înregistrate statistic.

În referatul privind evaluarea medico psihosocială a copiilor Bogdan Andrei și Bogdan Cristina întocmit de Serviciul de Evaluare Complexă a Copilului cu Dizabilități din cadrul DGASPC Prahova, se arată că încadrarea celor doi copii în gradul de handicap mediu, s-a făcut conform legislației în vigoare și având la bază Ordinul nr. 725/12.709/01.10.2002, capitolul II: b) Afectări ale structurii și funcțiilor auzului, afecțiuni ORL, prin care se precizează: hipoacusia congenitală sau dobândită precoce cu demutizare slabă sau nulă poate fi asimilată gradului mediu de handicap; tulburări de auz bilateral cu pierdere peste 70 db, calculată cu audiogramă, ce se protezează greu sau asociate cu tulburări psihice și de limbaj. Diagnosticul în sine nu este suficient pentru a fundamenta încadrarea într-o categorie de handicap, el trebuie corelat cu evaluarea psihosocială.

În cuprinsul aceluiași referat se arată că, evaluarea capacitatei în cazul gemenilor Bogdan a stabilit potențialul biopsihic al acestora, ținându-se cont de limitele impuse de dizabilitate, cât și de acțiunea mediului și a educației. Se menționează că, acest proces a presupus raportare la criterii cât și raportare la individ, stabilind: capacitatea de autoservire și autonomia păstrate, gradul de dependență fizică și psihică în limite normale vârstei de 10,6 ani (vârsta copiilor la data efectuării evaluării în scopul obținerii încadrării într-un grad de handicap), limitările și restricțiile de nivel ușor în activitate și participare, pot orienta spre o singură concluzie, aceea de încadrare a celor doi copii gemeni în gradul de handicap mediu.

Reclamanții au făcut referire în cuprinsul acțiunii la Anexa nr. 2 din Ordinul nr. 725/2002, însă în această anexă sunt prevăzute criteriile medicale conform TCD 10 pentru încadrarea în grad de handicap, respectiv pentru handicap accentuat, afectarea calitativă și cantitativă accentuată a interacțiunii sociale, cu interacțiune socială posibilă într-un mediu controlat, afectarea calitativă și cantitativă a limbajului expresiv și receptiv, afectarea calitativă și cantitativă a abilităților de autoservire cu nevoie de ajutor din partea adultului, afectarea abilităților motorii cu prezența stereotipiilor motorii și comportamentale.

Așadar, în baza considerentelor enunțate, tribunalul a respins contestația ca neîntemeiată, cele două hotărâri contestate fiind emise cu respectarea prevederilor Ordinului nr. 725/2002 și ale Legii nr. 272/2004.

Împotriva sentinței civile nr. 207 din 23 ianuarie 2015, pronunțată de Tribunalul Prahova, în termen legal, au declarat recurs reclamanții Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen, criticând-o pentru motive de nelegalitate.

La termenul de judecată din data de 14 mai 2015, Curtea, din oficiu, a invocat excepția inadmisibilității recursului.

Prin decizia nr. 444 din 14 mai 2015, Curtea de Apel Ploiești a admis excepția inadmisibilității recursului invocată din oficiu și a respins ca inadmisibil, recursul declarat de reclamanții **Bogdan Toni Mihail, și Bogdan Mihaela Carmen**.

Pentru a decide astfel, curtea a reținut că potrivit dispozițiilor art. 457 al. 1 Cod pr. civ. hotărârea judecătoarească este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege, în condițiile și termenele stabilite de aceasta, indiferent de mențiunile din dispozitivul ei.

Potrivit alineatului 2 al aceluiași text de lege mențiunea inexactă din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac deschisă contra acesteia nu are nici un efect asupra dreptului părții de a exercita calea de atac prevăzută de lege.

Alineatul 3 al reglementării procedurale dispune că, dacă instanța respinge ca inadmisibilă calea de atac neprevăzută de lege, exercitată de partea interesată în considerarea mențiunii inexakte din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac, hotărârea instanței de control judiciar va fi comunicată din oficiu, tuturor părților care au luat parte la judecata în care s-a pronunțat hotărârea atacată. De la data comunicării începe să curgă, dacă este cazul, termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege.

Dintr-o interpretare coroborată a acestor dispoziții procedurale rezultă fără putere de tăgadă că, noul cod de procedură civilă, păstrând și consacrând expres principiul legalității căii de atac, aduce totuși prin art. 457 al. 3 un coercitiv pentru ca, partea care a dat credință hotărârii judecătoarești cu privire aspectul în discuție, să nu fie prejudecată în ceea ce privește legătura cu calea de atac.

În alte cuvinte, atunci când judecătorul a făcut în dispozitiv o mențiune inexactă cu privire la calea de atac, iar partea a dat curs acestei mențiunii calea de atac neprevăzută de lege este inadmisibilă.

Partea are însă posibilitatea de a exercita calea de atac legală, în condițiile menționate în teza II a art. 457 al. 2 Cod pr. civ.

Raportând aceste considerații generale la speța de față Curtea a constatat că Tribunalul Prahova – Secția I Civilă a fost investit cu o cerere având ca obiect contestație împotriva hotărârii emise de Comisia pentru protecția copilului, înregistrată la 26.02.2014.

Într-o atare situație devin pe deplin aplicabile dispozițiile din Legea nr. 272/2004 coroborate cu art. 7 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, potrivit cu care împotriva hotărârilor definitive se poate face numai apel la curtea de apel competență.

Așa fiind, în mod greșit a fost menționat în hotărârea de primă instanță recursul, iar nu apelul, așa cum era legal, iar părțile, în virtutea unei atare precizări au exercitat o cale de atac neprevăzută de lege.

Pentru toate motivele arătate Curtea a admis excepția inadmisibilității recursului, invocată din oficiu și pe cale de consecință a respins recursul ca inadmisibil, partea interesată având deschisă calea de atac a apelului împotriva sentinței Tribunalului Prahova în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei hotărâri.

Împotriva sentinței civile nr. 207 din 23 ianuarie 2015, pronunțată de Tribunalul Prahova, au declarat **apel** reclamanții Bogdan Toni Mihail și Bogdan Mihaela Carmen, criticând-o pentru motive de nelegalitate, susținând că pentru a se stabili încadrarea în gradele de handicap, instanța de fond a dispus efectuarea unei expertize medico-legale, proba indispensabilă rezolvării litigiului în condițiile în care, așa cum rezulta din actele dosarului, inițial minorii au fost încadrați ca având un handicap grav.

De altfel, au precizat instanței de mai multe ori, ca nimic nu s-a schimbat în situația minorilor în perioada de la încadrarea lor în grad de handicap grav până la reîncadrarea în grad de handicap mediu.

La termenul din 23.01.2015, când s-a soluționat pe fond cauza, atât apărătorul acestora, cât și reprezentantul Parchetului, au comunicat instanței faptul ca SML Prahova nu poate efectua expertiza pentru că nu cunoaște instituția medicală competentă să examineze minorii și să ofere datele necesare stabilirii gradului de handicap.

Contra art. 259 NCPC instanța a revenit implicit asupra acestei probe, fără ca revenirea să fie pusă în discuția părților și fără să constate că au fost administrate alte probe care să permită o astfel de revenire. Chiar dacă situația de fapt era cea prezentată în practica Sentinței, aceasta se putea rezolva în condițiile art. 330 alin. 2 și 3 NCPC, respectiv instanța se putea adresa unui institut de specialitate, ori judecătorul cauzei putea, la cererea părților sau chiar din oficiu, să solicite punctul de vedere al unei personalități în domeniul, cum ar fi un profesor universitar de la UMF Carol Davila București, specializarea ORL.

Se susține că instanța de fond a încălcăt regulile de procedura cu consecința încălcării principiilor fundamentale ale procesului civil privind aflarea

Pentru a se stabili gradul mediu de handicap, astfel cum s-a arătat și prin întâmpinarea intimatei, s-a avut în vedere disp. Ordinului 725/2002 al Ministrului Sănătății Capitolul IL, litera b, pct. 1 și 2, respectiv Hipoacuzie congenitală sau dobândita precoce și tulburări de auz bilateral cu pierderea peste 70 dB.

Niciuna dintre aceste două situații nu este incidentă în cauza, pentru că cei doi minori nu s-au născut hipoacuziei sau cu tulburări de auz, ci s-au născut lipsiți complet de auz ca urmare a nedezvoltării aparatului auditiv.

In aceste condiții, este limpede ca numai o expertiza de specialitate putea să lămurească în ce măsura o astfel de încadrare era posibila.

Mai mult decât atât, în aceeași întâmpinare, intimata da o definiție a handicapului grav, a cărui consecință constă în faptul că minorii necesită îngrijiri speciale și supraveghere permanentă din partea altei persoane. Se poate constata că situația de fapt probată în dosar, demonstrează pe deplin acest lucru.

O alta încălcare de lege rezulta din chiar motivarea soluției propriu zise, pentru că după ce analizează conținutul gradelor de handicap, instanța nu analizează și situația minorilor însușindu-si poziția intimatei exprimată în întâmpinare, fără a arata în ce măsura aceasta corespunde textelor de lege incidente în cauza, evident fiind vorba de norme de drept substanțial, precum și situației de fapt rezultata din putinele probe administrate în cauza.

In concluzie solicită admitereaapelului, modificarea în tot a Sentinței civile nr. 207/23.01.2015 pronunțata de Tribunalul Prahova și pe fond admiterea acțiunii aşa cum a fost formulata.

Curtea, analizând cererea de apel prin prisma actelor și lucrărilor dosarului, criticilor formulate și dispozițiilor legale incidente, reține următoarele:

Prin Hotărârea nr.5169/ 28.01.2014 emisă de Comisia pentru Protecția Copilului – Consiliul Județean Prahova , minorul Bogdan Andrei, născut la 24.07.2003 in București, a fost încadrat in categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială , conform certificatului nr. 168/28.01.2014 , cuprins în Anexa 1 ce face parte integrantă din hotărâre.

Celălalt minor,Bogdan Cristian născut la aceeași dată, respectiv 24.07.2003 in București a fost , a fost încadrat in categorie de persoane cu handicap care necesită protecție specială prin Hotărârea nr.5170/ 28.01.2014 emisă de Comisia pentru Protecția Copilului – Consiliul Județean Prahova , dar și prin certificatul nr. 169/28.01.2014, cuprins în Anexa 1 ce face parte integrantă din hotărâre.

Cei doi frați gemeni au fost încadrați în grad de handicap *mediu* conform raportului de evaluare complexă nr. 143EC/23.01.2014, eliberat de Serviciul evaluare complexă a copilului , certificatul fiind valabil până la data de 28.01.2015 .

Curtea constată, în primul rând, că este cert faptul că minorii suferă de hipoacuzie neurosenzorială profundă bilaterală congenitală, ceea ce înseamnă că auzul este afectat total, situație în care în perioada 2003-2011 minorii au fost încadrați în gradul de handicap grav. Trebuie menționate în acest sens certificatele nr. 92 și 93/19.01.2010, valabile până la data de 19.01.2011, prin care minorii au fost încadrați în gradul de handicap grav, menționându-se că aceștia necesită îngrijire specială și supraveghere permanentă din partea altor persoane. În cadrul dosarului

acestor certificate au stat certificatele medicale în care se arată și prezența implantului cochlear UD, cu precizarea expresă că minorii necesită însotitor permanent.

Faptul că minorii au beneficiat de implant cochlear nu presupune automat încadrarea lor într-un grad mai ușor de handicap, începând cu vîrsta școlară, putându-se observa că la formularea propunerii de către Serviciul evaluare Complexă a Copilului cu Dizabilități, precum și în procesul decizional de la nivelul Comisiei pentru Protecția Copilului Prahova, s-au luat în considerare mai mult recomandările științifice ale acestui dispozitiv decât alte criterii legale pentru stabilirea gradului de handicap.

Însă, potrivit criteriilor legale, diagnosticul medical în sine nu este suficient pentru a fundamenta încadrarea într-o categorie de handicap, el trebuind corelat cu evaluarea psihosocială. În plus, pentru identificarea și aprecierea gradului de handicap, se iau în considerare deficiența, limitarea activității și restricțiile de participare socială a persoanei respective.

În acest sens *Ordinul nr. 725/01.10.2002 emis de Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție*, cuprinde criteriile generale medico-psihosociale de identificare și încadrare a copiilor cu deficiențe de handicap, potrivit căroră încadrarea în grade de handicap se face în raport cu intensitatea deficitului funcțional individual și prin corelare cu funcționarea psihosocială corespunzătoare vîrstei. Se vor lua în considerare și factorii de mediu, inclusiv cei familiali, calitatea educației, măsurile luate de familie, posibila neglijare, precum și factorii personali.

În spătă, minorii beneficiază de o îngrijire foarte bună din partea părinților, care au depus toate eforturile pentru ca aceștia să beneficieze de un implant cochlear și fac demersuri permanente pentru a urma educația logopedică, precum și tratamentele medicale aferente, pentru a asigura minorilor o viață normală.

Aceste împrejurări sunt relevante și de către Comisia pentru Protecția Copilului prin întâmpinare, arătându-se că cei doi gemeni parcurg un program de recuperare logopedică și că frecventează cu succes cursurile școlare din cadrul Școlii Gimnaziale „Andrei Mureșanu” din Ploiești.

Însă potențialul de recuperare al minorilor, pentru a avea o viață normală, trebuie stimulat în continuare, prin efectuarea tratamentelor specifice afecțiunii de care suferă, tratamente costisitoare în raport cu veniturile familiei. De asemenea, cheltuielile familiei nu se rezumă la tratamente, fiind necesare și cheltuieli suplimentare pentru hrană, școală, îngrijire zilnică, activități extrașcolare și, în genere, orice alte cheltuieli pentru o bună dezvoltare din toate punctele de vedere.

Mai trebuie menționat și faptul că aparatelor auditive au nevoie de reglaje periodice care să permită o treptată mărire a intensității sunetelor pe care urechile celor doi copii le vor percepe, iar întreținerea acestor aparițe este destul de costisitoare, costul lunar al bateriilor fiind ridicat, cu atât mai mult cu cât este vorba de doi copii aflați în această situație.

În aceste condiții, contrar celor reținute de instanța de fond, Curtea apreciază că afecțiunea de care suferă cei doi minori presupune în continuare un grad ridicat de dependență fizică și psihică, autonomia lor fiind scăzută, aceștia *necessitând sprijin permanent din partea altiei persoane* în vederea satisfacerii nevoilor. Chiar dacă minorii au fost supuși intervenției chirurgicale complicate a implantului

montat implantul, nefiind de neglijat nici dezavantajele acestui dispozitiv, explorările medicale viitoare pentru testarea auzului, indispensabile în astfel de situații, fiind destul de costisitoare.

Curtea mai reține că din perspectiva *H.G.nr. 1437/2004 privind organizarea si metodologia de funcționare a comisiei pentru protecția copilului și a Ordinului nr. 725/01.10.2002 emis de Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului si Adopție*, prezența unei afecțiuni nu conduce în mod obligatoriu la stabilirea unui handicap, însă chestiunea litigioasă nu este aceea a stabilirii existenței handicapului, ci doar a *stabilirii în concret a gradului de handicap*, accentuat sau grav, prin raportare la gradul de disfuncționalitate a organismului copilului, la stadiul de evoluție, de complicații, de vârstă și evaluarea psihosocială a copilului.

Se impune a se menționa că atât timp cât prevederile art.10 din H.G. 1437/2004 fac trimitere expresă la regulile speciale prevăzute de Legea nr. 272/2004, rezultă că și într-o astfel de cauză, care vizează chestiuni litigioase de natură a influență situația specială a unui minor, încadrat într-un grad de handicap, sunt pe deplin aplicabile prevederile art.1 și 2 din *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, modificată și completată prin Legea nr. 257/2013 .

Astfel, potrivit art.2 din actul normativ amintit anterior orice reglementări adoptate în domeniul respectării și promovării drepturilor copilului, precum și orice act juridic emis sau, după caz, încheiat în acest domeniu se subordonează cu prioritate **principiului interesului superior al minorului**, principiu care va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești.

În acest sens, trebuie menționate și dispozițiile art. 23 din *Convenția cu privire la drepturile copilului*, adoptată de Adunarea Generală ONU la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, reglementare ce stabilește obligația statelor membre de a asigura pentru copiii handicapați fizic și mintal, o viață împlinită și decentă, în condiții care să le garanteze demnitatea, să le favorizeze autonomia și să le faciliteze participarea activă la viața comunității.

Prin urmare, în raport de actele medicale, de referatul de anchetă socială și în considerarea principiului interesului superior al copilului, Curtea apreciază contestația că fiind intemeiată, minorii având nevoie de îngrijire din partea altelui persoane, astfel că, în baza art.480 N.C.P.C. va admite apelul, va schimba în tot sentința atacată în sensul că va anula Hotărârea nr. 5169/28.01.2014 și Hotărârea nr. 5170/28.01.2014 și va dispune ca minorii Bogdan Andrei, născut la 24.07.2003 în București și Bogdan Cristian, născut la aceeași dată, respectiv 24.07.2003 în București să fie încadrați în gradul de handicap „**grav**”.

În baza art.453 N.C.P.C., va obliga intimatul la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 1.000 lei către apelanți, reprezentând onorariul apărătorului din faza de apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite apelul declarat de reclamanții **Bogdan Toni Mihail**, și **Bogdan Mihaela Carmen**, cu domiciliul la Cabinetul de avocatură Luca Narcis Mădălin cu sediul în Ploiești, str. Romană nr. 121, jud. Prahova, și în Ploiești, str. Brâncoveanu Vodă nr. 38, jud. Prahova, împotriva sentinței nr. 207 din 23 ianuarie 2015 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu părătul Consiliul Județean Prahova Comisia pentru Protecția Copilului cu sediul în Ploiești, Șos. Vestului nr. 14-16, jud. Prahova și în consecință ;

Schimbă în tot sentința și, pe fond, admite contestația.

Anulează Hotărârea nr. 5169/28.01.2014 și Hotărârea nr. 5170/28.01.2014 și dispune ca minorii Bogdan Andrei și Bogdan Cristian să fie încadrați în grad de handicap „**grav**”.

Obligă intimata la 1000 lei cheltuieli de judecată către apelanți.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 24 septembrie 2015.

Președinte,
Mirela Grigore

Judecător,
Cristina Pigui

Fiind în concediu de odihnă
semnează Președintele completului,

Grefier,
Alice Manuela Burciu

Red. MG
tehnored.BA
5 ex./23.10.2015
dosar fond nr. 1656/105/2014 Tribunal Prahova
jud.fond Nineta Călin